

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru meserie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străinătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măceșarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măceșarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Sibiu, 3/15 Decembre 1884.

Din generațiune în generațiune se susține o credință vechiă, contra căreia știința modernă a ridicat arma, și o a tacsat de poveste.

Această poveste, căci pentru binele obstesc și iubirea de pace poveste o vom numi și noi — această poveste susține că lebeda înainte de moarte cântă.

Tradițiunea vorbește cu religioasă sfială despre această cântare a lebedei, și ea trebuie se fie frumoasă, formând ea așa dîcînd ultima fasă din viața acestui animal pompos și măreț în ținuta sa.

Un act de interes general s'a petrecut astăzi la tribunalul regesc de aici, care ne revoacă în memorie credința despre destinațiunea rezervată lebedei pentru ultimele momente din viața sa.

Lebeda curată ca zăpada și neatinsă de macula fluctuațiilor politice — juriul de aici, a sêvșit astăzi ultimul act legal din viața sa. Grația celor de sus a voit ca lebeda se încete de a mai trăi prin o cântare în onoara presei române, și grația celui de sus s'a manifestat prin acest cântec, spre a dovedi oamenilor păcătoși că dreptatea dreptate rămâne și adevărul adevăr decăteori voinței omeștii nu i se aplică lanțuri și cătuși.

Nu vom cerca dacă este vorbă s'au realitate credința despre cântarea lebedei, constatăm însă că verdictul juriului din Sibiu ca un ce legandic ne face se privim cu înduioșare la trecut și groază în viitoriu, mai ales noi cei chemați a face opinia publică românească.

Cu înduioșare la trecut, căci aveam conștiința că interpretăm fidel suferințele poporului. Și interpretarea noastră bună rea cum era, dacă era să fie calificată, venia sub judecata cetățenilor, ale căror năcașuri le interpretăm, și cu inima deschisă așteptam verdictul lor.

În critica situație politică de aji nouă românilor ni s'a creat rolă foarte nemulțămitoare. Suntem năpăstuiți, neîndreptățiți, de multe ori maltratați chiar, și ca capac la toate acestea mai trebuie să suferim și sarcasmul ce ni se aplică cu un cinism ne mai pomenit, trebuie se ni se mai spună de cătra preținși români, că noi trăim în raiul fericirilor pămîntești.

Soarte și mai tristă este rezervată presei românești. N.mica mai neplăcut ca vecinica tînguire. Și presa română dacă voește se facă pretensiuni la onestitate, este silită se lamenteze și și noapte.

Când plînge omul nu este în stare sufletească veselă. Durerea normează tonul vîerării, și el crește în nêșura, cu care durerea se face mai simțită.

În fiecare animal se naște instinctul de conservare și un verne chiar voină a-l călca și ridică capul amenințătoriu. Cu atîta mai mult va lua poziție de apărare un om, căruia i-a dat Dumnezeu voință liberă, și căruia legea lui Christos i vorbește de egalitate aici pe pămînt, și colo sus în ceriu.

Lovirile le simțim cu toții, și strigăm prin pressă. Vîerările noastre cresc în mîșura urcării biciului cu care ni se aplică loviri. Și pentru noi nu este mirare, dacă pressa din când în când în durerea sa tîlmăcește efectul lovirilor în ton aspru și poate și necruțătoriu.

Batjocura nu s'a mărginit la loviri. Se iau mîșuri, ca noi se nu mai putem sbiera. Ni se va înfunda doară gura, sau ni se va pune pumnul în gură? Nu! Se va urma altă procedură! Vom fi puși la umbră ca de acolo țipetul nostru de durere să nu se mai audă, și aceasta se va urma, până când nu va mai suna glas de durere în public.

Cestiunea e pusă cu multă măiestrie. Țipetul de durere nu se va îneca în peptul cetățeanului. Cu cât vor lamenta mai puțin în public, cu atît va fi mai mare numărul celor din închisoare, și când nu va mai plînge nime în public, atunci se va ști, că toți căți au cutezat a se plînge despre necădurile poporului, aceia o pot face aceasta la închisoare, prin urmare este salvată libertatea vorbirii în temnița din Nasend, Vátz, și câte se vor mai face încă.

E minunat modul de judecată al oamenilor în ziua de aji. Neîndreptățirea se aplică și de și cu plan, și celor neîndreptățiți li se impută de crimă vîerarea sîb sarcina neîndreptăților.

Politica și urmează calea apucată, și noi trebuie se fim reali întempele-se ce se va întempla.

Dilele juriului sînt numerate. Cel din Sibiu și a dat verdictul în conștiință, și aceasta este satisfacția noastră cea mai mare.

Sub decursul pertractării de eri reprezentantul puterii publice a pronunțat gravele cuvinte: „*Videant consules . . .*”

Juriul poate n'a pătruns înțelesul adevărat al acestor cuvinte, el însă ca trîsnit a străbatut amărîțele inimi ale publicului ascultătoriu și reprezentanții presei au schimbat priviri sficioase. Nu a fost lucru nou pentru noi această binevoitoare apostrofă, a fost însă neobicinuit la masa tribunalului ca mijloc de demonstrare în procesul din cestiune.

Lebeda și a cântat ultima sa cântare. Noi luăm notiță. Cine știe când vom mai vedea juriu în Sibiu, după ce se va suspenda activitatea celui de acuma, cine știe când vom mai avea lebeda curată,

care cu trufie se străbată printre viforoasele valori politice ale vieții noastre de stat, fără frică de amenințarea valurilor, fără idei politice preconcepate, ci condusă numai de vocea internă a inimei, care nu cunoaște nici teorii de drept, nici interese de rasă, mai puțin ideia de stat zămislită în creeri turburați.

Se primim cu demnitate ultima cântare a lebedei.

Revista politică.

În ședința de Marti a casei magnaților se va ceti rescriptul prealalt prin care este denumit Baro-nul Sennyei de president la acest corp legiuitor. Cu această ocaziune presidentul de până acuma Szögényi și va lua ziua bună. După cum se vorbește în ședința de Mercurea viitoare și va ocupa scaunul presidial noul president, cu care ocaziune va ținea și o cuvîntare politică, în care și va spune condițiunile, sub cari a intrat în oficiu de stat și viața publică fiind dl Tisza la putere.

Diarele din Viena sînt busola, după care trebuie se ne orientăm, de câte ori se face vre-o schimbare în politica noastră internă. Înregistrăm deci scirile aduse de acestea diare, și de astădată le înregistrăm cu oare-care rezervă.

Se dice adecă că partida liberală începe a se descompune. Prima dovadă este intrarea Baronului Sennyei în viața publică. Br. Sennyei este conservativ recunoscut, bărbat cu renume, care tocmai acuma la bătrînețe nu este dispus a și denega tot trecutul.

Partida liberală atîrnă dela voința domnului Tisza, și nu el dela voința ei. Este tocmai contrariul dela ceea ce ar trebui se fie. De aici se esplică pactarea cu Sennyei, și reforma casei magnaților.

Dacă vom mai reflecta și la cuvîntarea episcopului de Szatmár Schlauch în reuniunea Sântului Ladislau, care ne pune în vedere opoziția clerului catolic în reforma casei magnaților după proiectul ministerial, ușor putem da credemînt faimelor lăfite de pressa din Viena.

Congresul bisericeii gr. or. sârbești din Ungaria începe a preocupa opinia publică. Deputații sârbi și croați din dieta Ungariei s'au prezentat Vinerea trecută la ministrul de culte Trefort și l'au rugat se conceadă ținerea congresului. Diarele ne aduc vestea că sârbi și frații, și că stau întru toate la dispoziția organelor chemate a regula afacerea bisericeii sârbești. Referințele cu totul schimbate și dispoziția din popor dau garanții, că congresul și

FOIȚA.

„Pentru o floare.”

Cei, cari au călătorit în stagiunea băilor prin Stiria, n'au întrelăsat de sigur a petrece vre-o și două baile din Z.

Orașelul Z. situat într-o cale pictorească încungiuată de păduri, a devenit, în timp foarte scurt, un loc balnear din cele mai cercetate.

Mai ales stagiunea trecută a avut o afliunță neobicinuită; părea că oameni din toate țările și națiunile și-au dat „*rendes vous*” pentru a și petrece câte-va săptămâni plăcute în acest gură de rai.

Între oaspeții băilor o jună femeie îmi atrasă atențiunea asupra și chiar dela început. Dînsa părea foarte suferindă, căci nu eșea la preumblare, decăt într-o caretă pentru bolnavi, ce era împișă de un servitor, și fiind asociată de un bărbat blond, cam în etatea ei, care i urma tăcut și melancolic.

La prima vedere ar fi fost greu a decide, ca oare tînerul era fratele seă bărbatul femeii. Dar când din întemplare privirile ei suferinde se opreau asupra tovarășului tăcut, părea ca ochii ei i se iluminau de o rasă de fericire, de o dragotte nespūsă

ca și când toate suferințe i ar fi trecut ca prin minune.

În fine eram curios de a afla amenunte mai de aproape despre această tîneră păreche, a cărei purtare mi se păru o enigmă.

Chiar acum trecu pe lângă mine un om mic și burtos. Îl oprii.

— „Pardon! domnule, veți avea bunătate de a mi spune cine-i doamna aceea în caretă și tînerul blond în societatea ei?”

Omul meu mă privi drept în ochi ca și când întrebarea mea ar fi fost ce va banală, apoi îmi dîse cu un ton sfatos:

— „E cîntărețul F. dela opera imperială, ear femeia fără picioare e soția lui.”

— „Cum? esclamai involuntar, fără picioare? . . .”

— „Da, i lipsesc din trunchiu amîndoaue picioare . . . Oh domnule meu, e o dramă întreagă istoria acestei părechi nenorocite; dacă nu s'ar fi întemplat omul ar trebui se crează că e o ficțiune de romanuri.”

Înțelesei că interlocutorul meu nu era dintre oate ni scumpi la vorbă, insistai deci se mi enareze această istorie.

Apoi mergînd împreună pe aleul ce conduce la lăptărie, eată cele ce putui afla dela el:

„Bancherul N., retras la momant dela afaceri, trăia singur în orașul P. cu frumoasa Andrea, fata sa

unică. Frumșeta, spiritul și înainte de toate: banii tinerii fete atraseră o mulțime de adoratorii în jurul ei, între cari s'a vorbit într'un timp foarte mult despre un conte maghiar, care ar fi obținut și învoirea părintelui ei.

Să vede însă, că nici unul n'a reușit a captiva inima tînerii fete. Ceea ce n'a suprins nici decăt pe aceia cari au cunoscut-o mai de aproape, căci dînsa trecea de o fată esaltată și caprițioasă, căreia i plăcea să bată joc de tinerii, care se îndrăneau a-i face curte.

Așa spre esemplu se întemplă odată că unul din acești adoratori, un june cu pretensii de poet, se-i facă o serenadă. Andrea, care în momentele sale de „dolce far niente” compunea însași poesii de o invențiune surgrînditoare, publică în ziua următoare o romanță, iscălită cu numele ei, ce a apărut într-o foaie beletristică a orașului. Poesioara umbla din gură în gură și pe timpul acela avuse mare efect.

Dacă nu me înșală memoria ea sună cam astfel:

„Pe a nopții magică feerie

„Veghiază luna suavă lin

„Îți pare lumea o armonie

„De dulce freamăt și suspin.

„Răpit de dor, beat de iubire

„Și-acoardă lira un bard pletos,

„Și sub balconul în umbră

„Prelude trist, armonios.

va împlini misiunea în interesul patriei și spre mulțămirea credincioșilor din biserica sârbească,“ așa au dis conducătorul deputațiunii.

Așa dară referințele actuale schimbate și curentul din popor dau garanție. Mare minune, și ea este și mai mare, dacă numai acestea și în acest mod au putut împăca interesele statului cu mulțămirea credincioșilor din biserica sârbească.

Ministrul a primit deputațiunea în mod afabil și și-a exprimat convingerea că congresul cât mai curând și va împlini misiunea în modul cel mai favorabil.

Parlamentul pertractează cu repeziune bugetul. Feriile parlamentare se vor începe la 19 Decembrie și vor ține până la 9 Ianuarie anul viitoriu.

Proces de presă.

Am anunțat în numărul trecut procesul de presă atentat domnului George Barițiu, redactor al ziarului „Observatorul“.

Procesul s'a pertractat ieri la tribunalul de aici.

President a fost domnul Székáts, jude domnii: Petru Roșca și Iahn, notariu Dr. Haupt, ca procuror a funcționat vice-procurorul de aici domnul Tribus.

Acusat domnul George Barițiu, apărătoriu avocatul Frühbeck.

Pertractarea a durat până la 2 oare după amiaza, începutul dimineții la 9 oare.

Cu unanimitate de voturi a declarat juriul că articolul incriminat nu cuprinde în sine agitațiune contra statului, a națiunii maghiare și a guvernului. În urma acestui verdict tribunalul a declarat pre domnul Bariț de liber de sub acuză.

Erariul va purta spesele în sumă de 15 fl.

În numărul viitoriu vom reveni în detaliu.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Orăștie în 11 Decembrie 1884. Dle Redactor! E cam de mult de când nu v'am scris din aceste părți ale nethericitei Transilvaniei. Tăcerea îndelungată dă ansă la presupunerea că Româniea de pe aici s'ar afla într'un Eldorado. Cu toate că fostul scaun al Orăștiei se află materialicește în condițiuni mai bune, prin urmare suferă mai puțin, decât alte părți mai serace, de calamitatea sarcinilor publice, totuși simțim și noi greutatea acestor sarcini ce le suportăm pentru gloria maghiarilor. Antistiele comunale lucră din resputeri pentru încasarea esactă a contribuțiunii, ca nu cum-va vistieria statului să se sleiască în danna maghiarisării — unicul scop ce mai pută să reinvieze entuziasmul națiunii maghiare, despre a cărei apatie să plânseră reprezentanții țerei în dietă cu ocaziunea desbaterei generale asupra bugetului.

Simțim și noi destul de viu greutatea măsurilor draconice ce le ia guvernul unguresc contra românilor când într'o tormă când întralta și în deosebi ne-au amărit foarte tare procesele ce s'au urzit și se urzesc contra presei române. Un resens a produs și interdictul ce l-a dictat organele vamale dela Predeal asupra opului istoric literar al dlui N. Densușan „Revoluțiunea lui Horia.“ Tendința acestor măsuri este înverdată. Stăpânirea voiește a

„Accentele-i resună 'n aer,
„Se undulă pierdeaua 'n cet. . .
„Dar vai! în loc de blândul ânger
„Primește-o dușă pe poet.

Era imposibil ca tinărul om, care singur purta plete lungi în tot orașul, se nu se ofenseze în demnitatea sa. De atunci sub balconul Andreii nici că se mai aușiau serenade.

Este însă un proverb oriental, care dăce că: femeia rîde bucuroasă când nu iubește. Aceasta zicală s'a înădușit și față de ea. Dânsa rîdea, fiind că acela pentru care avea să plângă, încă nu s'a ivit în calea destinului ei.

Pe timpul acesta s'a întemplat catastrofa îngrozitoare a teatrului „Ring“ din Viena, cu care ocaziune s'au arangiat, prin toată țara, reprezentațiuni și alte petreceri cu scopuri de caritate.

Orașul P. nu voia să rămână inapoia celorlalți și dete, la rîndul său, un bal splendid, imprunat cu concert, la care angajase cele mai renumite artiste și artiști. Între acești din urmă un june tenor, laureat al conservatorului vienez, avea se cânte prima dată în publicitate.

Să înțelege de sine, că tot interesul seratei era concentrat asupra tinărului debutant. Aparența-i elegantă de o rară frumseță bărbătească, și cântul seu de o dulceță pătrunzătoare produsă o impresiune generală. Entuziasmul publicului era la culme, când

ția până și legăturile literare ale noastre cu frații noștri din regatul vecin și a ne isola cu totul de lumea mare, care abia a început a ne cunoaște.

Dealtmintrenea nu trebuie se caut după exemple de prigonire prin alte părți, avem și noi destule casuri pe aici în comitatul nostru cel vast. În prima liniă este cunoscutul proces politic pendent contra avocatului Dr. Tincu. Instanțele judecătorești superioare au primit deciziunea de acuzare a procurorului de stat din Deva și așa în curând (nu se știe ziua) tribunalul din Deva ne va desfășura privilegiștea unui proces politic pentru agitațiune contra statului. Aceasta va fi o satisfacțiune tristă pentru micii tirani din Deva, cari vor să ne infunde gurile ca să numai spunem lumii durerile și necasurile ce ne apasă. Argații stăpânirii cantă cu lampa lui Diogene după victime politice. Vom vedea unde vom ajunge prin necurmatele prigoniri trase ca de pîr. De bine ne-a ferit Ddeu.

Încât pentru trebile secundarie administrative — aceste intru cât nu stau în nees cu politica de rassă înaintează așa precum pot să înainteze între marginile legilor în vigoare.

Un cas administrativ întemplat zilele trecute a făcut mult sânge rău în cercul nostru pretorial. Pretorul nostru a suspendat pe judele român Pamfilie din Romoșel din motive cu totul neînsemnate. Acest venerabil jude bătrîn, care a servit cu rar devotament comunei sal. mai patru deceniuri — sub toate guvernele — e cu drept cuvînt conșternat de modul cel pripit cum a fost suspendat. Nu voim a preocupa opiniunea factorilor competenți cari sunt chemați a îndeplini actul de rehabilitare a demnului jude, nu putem însă a nu da espresiune dorinții generale, ca dl pretor să fie mai obiectiv și mai cu precauțiune în asemenea acte de justiție disciplinară, mai ales când e vorba de un funcționar încărunit în serviciul comunei, care se bucură de stima generală și a dat probe necontestate de onestitate și conștientiositate în serviciu.

În curînd se va face alegerea fiscalului comunității orășenești. Concursul s'a scris deja. Concurenții abia cred că se vor însinua din alte părți fiindcă orașul nostru are patru avocați dintre cari se poate alege fiscalul. Cineva fi ales fiscal? La aceasta întrebare va răspunde încă în decursul acestei luni votul comunității.

Scoala progresaază — corpul învățătoresc s'a completat la timp și funcționează cu zel.

În fine nu pot să nu ve amintesc adâncă durere ce a produs și în orașul nostru neașteptata moarte a avocatului din Deva G. Secula. Decedatul a fost o persoană binecunoscută și s'a bucurat de numeroase simpatii și în Orăștie. Ziua de înmormîntare a fost o zi vijelioasă și de tîrg de țară așa încât numeroșii amici ai defunctului nu au putut asista la înmormîntare. X.

De pe malul Murășului, 10 Decembrie n. 1884. Onorate Domnule Redactor! Cu durere, cu neplăcere, și mâhnit mărturisesc, pun mâna pe peană la scrierea următoarelor:

Precum ordinea bună și curățenia în casă, decorează casa, și servește de onoare și de lauda murei econoamă; așa servește de onoare și de vață și unui popor, unei națiuni moralitatea, — care însă la masa poporului nostru este atacată, este infectată în partea cea mai gingașă. Eată:

cântărețul ajunsă la a doua sa piesă: „Le vallon“ de Aleardi. Poate nici odată aceasta admirabilă elegie a compunătorului italian n'a fost interpretată cu o inteligență și cu sentiment mai adevărat.

Eu unul care am asista la acea producțiune, vă pot afirma domnule, că între auditori n'a fost unul fără lacrimi în ochi.

Sermana Andrea, dacă ar fi știut că lacrima, ce-i lucea atunci în ochi era pentru dânsa începutul unei lungi suferințe . . .

După concert, precum v'am spus-o deja, urmă dânsul, Tinărul cântăreț fu prezentat banțierului, ca unuia din fruntașii orașului.

Se vede că frumseța altieră a Andreii n'a ocolit atențiunea cântărețului, căci o invitase la o tură de dans, apoi la a doua, apoi la a treia.

Unele matroane venerabile începură deja a șopti, că cântărețul F. se întreține cu fata banțierului cam mulțșor pentru o primă vedere.

Apoi se întemplă și cu ocaziunea aceasta, istoria veche dar pururea nouă a amozilor, care totdeauna se începe cu cuvintele: S'au văduț și s'au îndrăgostit. . . . Amorul lor preste puțin avea să devină secret public, căci două săptămâni după aceasta primă întâlnire Andrea purta deja pe deget simbolul indissolubil a logodirei ce o unî pentru totdeauna cu junele tenor. (Va urma.)

La conveniri avute și în anul acesta cu domni preoți, și cu țerani economi de ai noștri, și cesti din urmă oameni demni de tot respectul, și cu vață în comune: am aușit din gurale jalbi, că s'au înmulțit concubinatul demoralizătoriu, aducătoriu de stricăciuni spiritualminte mari, și înfigătoriu de răni afunde în religiunea noastră. Și ce se veđi! concubinatul au luat dimensiuni nu neînsemnate și la inteligența noastră, căci în un singur oraș din apropiere, nu de mult și au luat de soție, un individ aparținătoriu inteligenței noastre, una persoană rescumpărată din loc public, funcționari de rang mai înalt și au concubine la casă între copii și între acestia petrec în desmîrdări, — asemenea particulari cu stare materială bună trăiesc în concubinatul cu persoane depravate și încă toate neromâne, cari știu pune din averea lor bine, pentru ele trăgînd chiar și din gura copiilor, *ultî figura docet*: apoi atari bărbați mai devin și isolați în vieața socială, deoarece chiar și cunoscuți și amici ai lor îi caută la case numai ca înpiși. — Dame române și ne române nu le calcă pragul.

Un alt bărbat de ai noștri din alt oraș, se nu me estind mai departe, asemenea trecut prin toate scoalele, cu pretensiune justificată de om cult avînd oareși cari neînțelegeri cu soția sa legiută, pe aceasta au părăsit-o, ba sau demis până la atăta cât o au și prostituat în foile noastre publice, neucetînd, că cu modul acesta neusitat nici în diarele noastre, în diare de alte limbi neacceptabili, poate vătîma ambițiunea și simțul secului femeesc al nostru; deoarece neînțelegeri între căsătorii se deslege pe altă cale*) și au negat unicul copil avut cu soția legiută, poate din avariție, poate ca se facă plăcere flicanderei cu care viețuiește în concubinatul.

Nu este mirare dară că aude omul dame române ca mame, și chiar și tați pronunțîndu-se: pentru ce dăm noi dară fetelor noastre creștere cu cheltueli mari, dacă domnii noștri în loc de a-și lua de soții române persoane cinstite, și iau și din. . . de concubine?

Sărmana națiune! tu, care înainte de asta cu 30—40 ani aveai inteligență foarte mărginită, dar până atunci numărul fiilor și ficelor tale era spornic, astăzi sporiul nu mai este ca atunci, căci concubinele nu sunt nici fructifere, — astăzi religiunea noastră nu mai este clendiuul lucid de odinioară nici cercetarea bisericii noastre nu mai este cea de odinioară.

Apelăm dar la inteligența noastră, ca se fie precaută, se nu blameze națiunea, se nu premeargă poporului cu exemple rele, căci el, bietul! din puținul seu a sprijinit tineri lipsiți li a făcut posibilă frecuentarea și absolvarea studiilor în speranță, că acestia înzestrați odată cu științe și învățatura necesariă, l' va recompensa vîrsîndu-i lumina, împărțîndu-l cu sfaturi salutari, și că l' va apără în contra nedreptăților și asupririlor îndurînde dela străini. X.

Luarea Plevnei.

Eată darea de samă oficială a sîrbărei aniversare a luării Plevnei:

Ziua de 28 Novembre, a 7-a aniversare a căderei Plevnei, a fost anunțată Capitalei prin salve de tunuri.

La oarele 10 și jum. dimineața, M. S. Regele, însoțit de adjutantul de serviciu, a mers la biserica din dealul Spirei, unde a asistat la serviciul divin ce s'a oficiat de P. S. S. arhierul Inocentie, vicarul sf. Mitropolii.

La sosire, Regele fu întimpinat de d. ministru de resbel, de d-nii generali Cernat și Radovici, precum și de un număr de corp oficeresc.

După terminarea serviciului divin, Mai. Sa primi deflarea trupelor, comandate de d. general Radovici, care s'a efectuat în ordinea următoare:

Batalionul 2 vîntori, un pluton din al 3-lea de vîntori cu drapel, regimentul 1 linie, regimentul 4 linie, un pluton din regimentul 21 dorobanți cu drapel, un pluton de gendarmi pedestri, un pluton din regimentul 3 călărași cu drapel și escadronul de gendarmi.

Apoi Regele, însoțit de d-nii generali, mearsă la biserica dela Malmaison, unde fu primit de d. general Budiștean, împreună cu toți oficerii ce nu aveau trupe în front.

Maiestatea Sa asistă aci la serviciul divin ce s'a oficiat de cătră P. S. S. arhierul Silivestru, după care primi deflarea trupelor comandate de domnul colonel Berendeiu, și care s'a urmat în ordinea următoare:

*) Sunt și rugate on. Redacțiuni a refusa astfelu de publicațiuni, căci ele nu sunt de natură de a delecta ci numai de a supăra pre lectori. Autorul.

Scoala militară, regimentul de geniu, un pluton din regimentul 6 dorobanți cu drapel, regimentul 2 artilerie, regimentul 6 artilerie, regimentul 3 roșiori și escadronul tren.

La oarele 12, M. S. Regele s'a întors la palat. Toate casele erau frumos pavoasate, ear mulțimea adunată prin strade saluta cu iubire trecerea Augustului Suveran.

Sara, la oarele 7 și jum., avu loc la palat un prânz de gală, dat în amintirea acestei memorabile zile, la care au luat parte toți d-nii generali aflați în Capitală precum și toți d-nii ofițeri superiori, șefi de corpuri și de serviciuri, peste tot 70 persoane.

În timpul prânzului, Suveranul, ridicându-se, a purtat următorul toast:

„Faptele mari și glorioase se serbează totdeauna cu via multă de pompoasă din de armate; să păstrăm și noi această frumoasă datină, cu atât mai mult că România poate fi mândră de trecutul său.

„Bătăliile dela Grivița, Rahova, Plevna și Smârdan sunt și vor rămânea de a pururea fala și podoaba generațiunii actuale, fiindcă din sângele care a nădit aceste locuri neaterne a țerei a răsărit. Astfel Plevna, acest mormânt al numeroșilor nostri viteji, a devenit o lucitoare rază de lumină care a încălzit simțământul patriotic, a reînviat virtuțile eroice, a întărit și înălțat pe poporul român.

„Serbăm dar astăzi cu veselie a 7 aniversare a acestei biruințe, care a găsit atunci un resunet mare în toată lumea și a întemeiat renumele nostru militar; și gândim cu dragoste și recunoștință la aceia cari au lucrat și luptat spre a face roana de oțel a României.

„Ridic acest pahar în onorul și sănătatea armatei!”

Aceste cuvinte au fost aclamate de întreaga asistență cu urale nesfârșite, ear musica intonă imnul național.

Apoi dl general de divizie Cernat, ridicându-se, adresă Maiestăților Lor următoarea cuvântare:

Maiestățile Voastre!

Astăzi serbăm a șaptea aniversare a căderii Plevnei; și mare și fericită pentru noi; ea ne-a câștigat stima și admirațiunea națiunilor din Europa.

Prin curajul și înaltul patriotism al Maiestăților Voastre ne-ați dat gloria și independința.

Armata recunoscătoare urează Maiestății Voastre și Maiestății Sale, scumpei noastre Regine, Mamei răniților, ani mulți și fericiți pe Tronul României.

Să trăiți Maiestățile Voastre!

La oarele 9, MM. LL. Regele și Regina au binevoit a merge la Cercul militar spre a onora cu prezența Lor serata ce a avut loc cu această ocaziune și unde se aflau adunați toți d-nii ofițeri ai garnizoanei cu doamnele domniilor lor.

La sosire, Suveranii au fost întâmpinați de d-nii generali Cernat, Fălcoian, Radovici, Budiștean, comitetul Clubului și de doamnele Cernat, Fălcoian și Budiștean, cari au oferit M. S. Reginei frumoase buchete de flori.

Saloanele Clubului erau decorate cu mult gust ear intrarea cea mare, împodobită cu arme și trofee strălucia de lumina inscripțiunilor ce aminteau diferitelor biruințe ale armatei pe câmpiile Bulgariei.

M. S. Regina, precum și toate doamnele, purta costume naționale care, prin varietatea colorilor și lucirea ornamentelor, oferea privirea cea mai înveselitoare.

Danțurile au fost foarte animate.

Augustii Suverani, cari în tot timpul s'au întreținut cu multă afabilitate cu toate doamnele și cu d-nii ofițeri de toate gradele s'au retras pe la oarele 11 jum., ear serata a urmat cu multă veselie până la oarele 2 din noapte.

— Un mare număr de persoane s'au înscris în acea zi în registrele dela Palat, și o mulțime de depeși de felicitări au fost adresate din toată țara și din străinătate Maiestăților Lor.

Expozițiunea Reuniunii femeilor române din Sibiu.

Continuăm cu reproducerea părerilor despre expozițiunea obiectelor intrate pentru loteria arangiată de Reuniunea femeilor române din Sibiu, în favorul scoalei de fetițe de aici.

Voci Streine.

„Siebenbürgisch Deutsches Tageblatt” în numărul dela 3 Decembrie a. c.

(Expozițiunea.) Expozițiunea Reuniunii femeilor române va fi câteva zile încă deschisă, și noi recomandăm cetitorilor nostri cercetarea ei. Lucrul

propriu al acestei expozițiuni, ceea ce este poetica splendoare a ei, este împregiurarea, că aici se validează nu numai industria de casă, ci conform devisei: „*Lucrul este podoaba femeii*”, este apretiată după merit și lucrarea simplă, de mulțori neartificială a femeii române dela sate, lucrare făcută în coliba ei cea săracuță; vedem apoi productul damei dela oraș făcut cu artă, care, ca și când ar fi eșit din mână de ține, lucește lângă catrința colorată a țerancei. Dacă luăm în considerație că acestea aici este prima expoziție industrială a femeilor române, trebuie se recunoaștem cu plăcere și mulțămire, că ea a succes cu desăvârșire. În zilele din urmă ea a fost cercetată bine, și frecuența ar crește, dacă prin placate s'ar face atent publicul la expoziție și loteria legată de ea*).

„Magyar Polgár” din Cluș în numărul dela 10 Decembre.

Voi aminti cu această ocaziune despre expozițiunea Reuniunii femeilor române din loc, a cărei venit este destinat în folosul unei scoale române, de fetițe, ce e a se înființa în Sibiu**). În folosul fondului acestei scoale române de fetițe se vor sorta în ajunul anului nou acele obiecte, cari de cari mai frumoase, ce se pot privi arangiate în edificiul înfrumusețat al institutului „Albina”. Expozițiunea constă mai ales din lucruri de mână femeiești. Cuverte de pat, penezături, tapete, sucne țesute cu aur și argint, ștergere, cătrinte, apoi albături în mare măsură se pot privi. Privitorii expoziției sunt primiți cu multă curtenire de damele din comitet și despre obiectele espuse li se dau deslușiri în limba maghiară, germană și română. Obiectele sunt în mare parte din părțile ardelenne, o mare parte a cătrintelor chindesite cu aur și argint sunt din părțile comitatelor Timiș, Torontal-Krassó.

Diarele noastre.

„Observatoriul” în numărul 93 a. c. scrie:

Expozițiunea obiectelor care vor servi de câștiguri la loteria arangiată de „Reuniunea femeilor române din Sibiu,” precum am fost anunțat și noi, sunt espuse dela 15/27 Novembre a. c. în două localități din casa „Albinei” strada Baier N. 1 etagiul prim dela 10 — 4 oare, cu preț de intrare de 10 cr.

Această mică dar interesantă expozițiune de efecte a fost deja până acuma vizitată de un număr destul de respectabil din publicul mai distins din loc și frecuența vizitatorilor merge crescând. Un semn acesta, că întreprinderea „Reuniunii femeilor române” a reușit pe deplin și în aceasta priviuță. Și într'adevăr acest basar merită a fi vădută.

În prima linie merită toată recunoștința acele stimabile doamne ale comitetului, care au știut arangea cu un gust deosebit ce captivează din primul moment privirile, acele obiecte variate și multicolore e, într'un mod, care cu puține excepțiuni permite a'și face efectul nu numai obiectelor celor strălucitoare și orbitoare prin splendoarea și valoarea lor, dară și celor mai modeste și de o valoare mai mică.

Abstragând dela obiectele de lux și galanterie, ce în partea lor precumpenitoare sunt obiecte de artă și industriă internațională, pe noi ne au frapat și de astă dată acele obiecte de toată frumusețea și admirabile din toate punctele de vedere, ale industriei de casă a femeii române. Între acelea se află câteva gievure veritabile, atât ca model cât și ca compozițiune de color, de care trebuie se fim mândri că le avem și pentru care ne invidiada cu drept cuvânt ori-ce străin, care se vede silit se le admire ori-cât ar fi el de preocupat de alt cum din punct de vedere național sau politic.

După noi acele obiecte sunt forța și partea cea mai atragătoare și interesantă a acestei mici expozițiuni, ce merită a fi vădută și studiată acolo pe loc și pe îndelete.

O recomandăm deci cu toată căldura deosebitei atențiuni a publicului din loc și giur.

„Gazeta Transilvaniei” în numărul 223 a. c. scrie:

Loteria arangiată în Sibiu de „Reuniunea femeilor” de acolo, în folosul scoalei române de fetițe susținute de ea, promite a avea un strălucit succes. Doauă saloane ale doamnei Cosma, președinta reuniunii, în care sunt aranjate cu deosebit gust peste 1250 de obiecte, lucrate parte în deosebită țerănească parte în salonnul orașenesc, ne aduc aminte de saloanele, fermecătoare prin podoabele lor, ale vechilor orientali, descrise în „O mie și una de nopți” arabe. „Ele sunt o incontestabilă dovadă despre desteritatea și gustul estetic al Românului. Ar comite cel mai mare păcat ori ce Român, care n'ar voi, ca ajunul anului nou să'i facă o frumoasă surprindere printr'unul din acele obiecte fermecă-

*) Pe atunci erau deja afișate placatele. Red. „T. R.”

**) Scoala există deja de doi ani. Red. „T. R.”

toare. Losurile deja s'au împărțit în toată țara, așa că publicul și poate cumpăra de p'acum.

Apel!

După cum sa anunțat în „Telegraful Român” Nr. 137 scoala noastră română din Sighișoara, carea era bine organizată, însestrată cu recuisitele necesare de învățământ, și provădută cu 3 clase și 3 învățători, a fost atacată în 16 Novembre a. c. v. de incendiu, carele erupse în clasa a III-a, unde se afla scriinul cu biblioteca scolară, archiva și mai multe recui-ite de învățământ, modele și aparate fizicale; și în câteva minute prefăcu în cenușă toate obiectele aflătoare în aceia clasă; a căror daună, afară de cea cauzată edificiului și mobiliariului scoalei, se compută la 200 fl. v. a. și astfel scoala noastră pre lângă aceia că a suferit edificiul, mobiliariul și mai multe recuisite de învățământ, de presinte se află în depolarabila stare a nu posedea nice băremi un simplu opșor.

De aceia subscrisul în numele scoalei române din Sighișoara își permite a apela la marinositatea P. T. Domni, autori, societăți literale și alți bărbați inteligenți, rugându-i a tinde mână de ajutoriu, care cu vre un opșor, care cu ceva în numărariu pentru restituirea bibliotecii scolare și a recuisitelor de învățământ perdute prin incendiu; cari fapte generoase la timpul său se vor cuita pe cale jurnalistică.

Sighișoara în 28 Novembre 1884.

Ioan Muntean,
director scolar.

Românii și Universitatea fundului regin.

Onorab. Universitate! În ședința din 22 Decembre 1880 am însinuat contra concludului majorității de sub Nr. prot. 60 următorul

Vot separat.

Comisiunea financiară-economică a propus și în est an a reiepta nu numai cele vechi, ci și cererile de ajutoare pentru scoli, cari au încurs în est an.

Față de această propunere necualificabilă m'am vădută constrâns a face următoarea contrapropunere: „toate aceste cereri pentru ajutoare se remit comisiunii, pentru ca comisiunea să fie față de aceste cereri cu considerarea amăsurată venitelor anuali disponibile fără privire la religiune și limbă conform dispozițiunilor art. de lege XII din 1876 §. 6.”

Și dacă nu se va concludă această contrapropunere a mea, apoi m'am vădută silit a înainta următoarea propunere eventual: Partea ce rămâne după subtragerea speselor de administrațiune și carea se cuvine orașului și scaunului Sebeș ca conproprietari la averea cassei universității, se dă în fiecare an acestui oraș și scaun spre ajutorirea intereselor lor culturale.”

Ambele acestea contrapropuneri sunt de o parte consecința logică a dreptului de proprietate al conproprietarilor acestei averi, reprezentați prin mine, și de altă parte sunt întemeiate strict în lege, atât în art. de lege XII din 1876, cât și în codicile civil.

Din acest temeu și din acest punct de vedere mănecând ce proiectul de buget pentru anul 1881 am făcut contrapropunerea: „Acest proiect se retoarnă comisiunii financiare-economice cu îndrumarea de a presenta un proiect de buget conform dispozițiunilor art. de lege XII din 1876; în care se se considere scoliile a întregii locuitorimi îndreptățite la proprietate fără preferirea vreunei religiuni sau limbe, ci în proporțiune egală cu numărul sufletelor lor.

Argumentele și legile însă nu folosesc nimica față de majoritatea adunării generale; toate propunerile se reieptară și propunerea comisiunii de a respinge cererile scolarilor fu ridicat la valoarea de conclud.

Și totuși tocmai acești oameni ai majorității vreau să deslege problema civilizațiunii nu numai la noi, ci încă în orient.

Prin aceasta s'a făcut cea mai mare nedreptate conproprietarilor la averea universității și în faptă conproprietarii nesasi-evangelici ai averii universității se desbracă în mod brutal de dreptul lor de conproprietate.

Spre „scutirea dreptului de proprietate” trebuie să se câștige valoarea și vađa convenită a legii și a proprietății, și la majoritatea adunării generale.

Totalitatea locuitorilor fostului fund regiu constă după numerarea din urmă a poporului din 382,628 suflete. Dintre acestia evangelici de confes. augsburgică 157246; romano-catolici 21379; greco-catolici 30351 și greco-orientali 164554 suflete.

După naționalități poporațiunea se împarte în 160656 sasi și germani; 193305 români și 25555 maghiari.

Asemănând aceste cifre ale poporațiunii cu sumele singuratiche din buget, se vede că sasilor de confesiunea evangelică se vin anualiter 80,000 fl. v. a. românilor 7000 fl. și maghiarilor 4000 fl.

Și acum socotinduse în procente, maghiarii se tractează de opt ori și românii de 28 ori mai rău ca poporațiunea săsască de confesiunea augsburgică.

Și totuși chiar cești din urmă alarmează prin gazetele germane opiniunea publică a Europei, că sunt apăsați, bruta-

lisați și că-i despoaie de dreptul lor de proprietate; precând chiar și deneagă și brutalizează dreptul de proprietate a celorlalți două terțialități din locuitorimea fostului fund regiu.

Sasii ardeleni sunt încă și în altă privință, prin deosebitele legi electorale existente pentru orașele lor, foarte preferiți chiar și maghiarilor, astfel în cât la ei pre circa 9000 de suflete vine un deputat, pre când la ceilalți numai pre circa 30000 suflete vine un deputat.

Dacă este vorba despre ajutorarea cu 200—300 fl. a unei scoli nesăsești-evangelice, totdeuna se prestează lipsa de bani; pre când în același timp majoritatea prădează cu sutele banii universității d. e. pentru publicarea raționimilor de vecinătăți pre cum d. e. și în est an hotărește a plăti avocatului ei Wilhelm Bruckner pentru afacerile de încasare rău purtate nu mai puțin ca 1893 fl. 32 cr. și 547 fl. din ambele casse ale averii universității sub titlul de spese neîncasabile.

Contra asteifel de risipe trebuie să se protesteze.

Sibiu în 24 Decembre 1880.

Dr. Păcurar m. p.
deputatul orașului Sebeș.

Onorab. Universitate! Referitor la voturile separate și însinuate de mine în contra concluseror anumite în ședințele Universității din sesiunea de present, predau următoarele

Motive:

În §. 4 Art. de lege XII din anul 1876 se dispune apriat ca averea, ca averea fundului regiu are de a se întrebuița numai exclusivă pentru scopuri de cultură. Prin urmare, conclusul majorității de a da servitoriului Hemper dela institutul de zelogire o pensie anuală de 94 fl. 50 cr. este în contra legii, și în principiu astfel de concluse contrare legii nu se pot admite și aproba.

Pre lângă aceasta, în cazul de față, numitul Hemper nici nu se află în serviciul Universității și densusul stă în serviciul cassei de păstrare sibiane încă din 1 Septembrie 1869 până și în ziua de față. Acest Hemper nici uu au fost oarecând ampioiat Universității, căci densusul nu fost din 23 Septembrie 1852 până în 1 Septembrie 1869 numai servitorul, care au îngriji de zelogele institutului. Din această cauză norma de pensionare statorită la anul 1877 pentru ampioiații Universității cu atâta mai puțin s'ar putea aplica la densusul, neîfiind ampioiat. Dară și afară de aceasta o atare normă nu are putere retroactivă asupra unui servitor, care de aproape 10 ani nu au mai fost în serviciul Universității.

Sub atari împregiurări, acești 94 fl. 50 cr. v. a. pe fiecare an dați și aruncați lui Hemper trebuie în sensul legii să se întrebuițeze pentru ajutorarea unei scoli petiționante.

Și în sesiunea de față s'au respins de cătră majoritate toate petițiunile venite dela stolile nesăsești, și anume din motivul fingat că nu ar fi mijloace și bani la dispozițiune, pre când pentru atari pensionări cât și pentru scoalele săsești sau aflat bani, și majoritatea Universității au decretat,

CONCURS.

În urma concluseror aduse de cătră adunarea generală a despărțământului IV (Sebeș) a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român ținută la 9 Septembrie 1883 în Ludoșul mare și la 3 August 1884 în Pianul superior se escrie prin aceasta concurs pentru 4 ajutoare pe seama alor 4 elevi din acest despărțământ aplicați la vre-o meserie, și anume: două ajutoare câte de 20 fl. pentru doi elevi cari se află în stadiul de a fi declarați de calfe și două ajutoare câte 10 fl. pentru alți doi elevi.

Doritorii de a se împărțăși din acestea ajutoare au a și trimite cere-rile la subsemnata direcțiune a despărțământului cel mult până în 3 Ia nuarie 1885 st. nou.

Cererile au se fie instruate:

1. Cu atestat de botez din care se se vadă că concurentele este român.
2. Cu atestat scolastic.
3. Cu atestat oficios de paupertate.
4. Cu atestat dela măestru, din care se se vadă că concurentele la ce ram și la cine este aplicat și că ce purtare are.

Sebeș în 10 Decembre 1884.

Direcțiunea despărț. IV.

[950] 1—3

Ioan Piso.

Nr. 172.

[951] 1—3

CONCURS.

Fiindcă în urma concursului pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Teușiu publicat în „Telegraful Român” Nrii 99 101 și 103 a. c. nu s'au însinuat nici un concurent calificat: de aceea pentru întregirea acestei parohii conform ordinațiunei con-

atât pentru scoala agronomică din Bistrița cât și pentru cea din Mediaș 5000 fl. v. a. în adevăr bani aruncați și prădați căci aceasta așa numită școală din Bistrița nu a avut nici măcar un elev, precând cea din Mediaș au mai avut câte doi sau trei discipuli. O astfel de procedură din partea majorității nu este în sensul §. 4 Art. de lege XII din anul 1876, ci mai mult numai o ironie a scopului de cultură provădūt în această lege.

Precând majoritatea aruncă cu o mână astfel banii fundului regiu, respinge cu cealaltă mână totodată și toate petițiunile pentru ajutorarea scolilor nesăsești sub pretestul, că nu sunt mijloace și bani. Astfel au respins și în anul acesta:

- 1, de a ajutama școala comunei Lancrăm cu o subvențiune anuală de fl. 500.—
- 2, pre cea gr. cath. din Sibiu cu o subvențiune de fl. 400.—
- 3, pre cea din Boița cu o subvențiune de fl. 2000.—
- 4, pre cea din Sighișoara cu subvențiune de fl. 1000.—
- 5, pre cea din Vinerea cu subvențiune de fl. 1000.—

Aceste concluse ale majorității stau în directă contradicere cu §. 6 Art. de lege XII din 1876, care dispune apriat „că venitele averii au să se întrebuițeze în favoarea întregii întregii populațiuni a fundului regiu fără deosebire de religione și limbă.” Prin urmare, aceste concluse ale majorității nu se pot admite și aproba, și cu atât mai vartos, cu cât din bugetul anual al universității se vede, că pentru scoalele săsești luterane, se dă pre tot anul din această avere preste 80,000 fl. v. a. de și sasii din fostul fundului regiu sunt mai numai a patra parte din populațiune, pre când românii, cari fac jumătate din această populațiune capătă preste tot numai 7000 fl. v. a.

Pre cum se vede, starea faptică este aici cu totul contrară celei prescrișă de lege și detorința guvernului țării este, de a aduce această stare faptică acolo ca se corespondă dispozițiunilor legii.

Violența aceasta din partea majorității există mai departe, pre cum față de naționalitățile și confesiunile conlocuitoare, asemenea chiar și față de guvernul țării, precum dovedesc pre deplin conclusele majorității privitoare la statutele universității, la subvențiunea de 500 fl. v. a. a gimnasiului rom. cat. din Brașeu, la donațiunea curiei din Tâlmăciu presbiterului luteran de acolo, la onorariul de funcțiune a comitetului etc. etc.

Toate aceste anomalii sunt numai urmările erorii, ce slau virit în §. 8 lit. d. Art. de lege XII din 1876, legând fără de nici un motiv reprezentațiunea Universității de lista alegătorilor dietali din fie-care al treilea an, pre când și chiar conform §. 6 Art. de lege XII din 1876 proprietatea averii, este a tuturor conlocuitorilor din fostul fund regiu fără deosebire, și nu numai a alegătorilor dietali. Cine este odată proprietar la o avere, acela rămâne proprietar și dacă chiar

din întâmplare sau din oare-care alt motiv nu vine în anul respectiv în lista alegătorilor dietali.

Până ce din partea inițiativei în legislațiune nu se vor lua măsuri de a se modifica această erare de imensă dană pentru prosperarea scoalelor, din §. 8 lit. d. Art. de lege XII din 1876 și a o înlocui în reprezentațiunea tuturor proprietarilor sau cel puțin cu a comunelor și cetăților fostului fund regiu, până atunci starea de drept și curmarea violențelor din partea elementului săsece luteran, atât față de naționalitățile și confesiunile conlocuitoare, cât și față de guvernul țării, nu se va putea recăștiga în agendele și în sfera de activitate a Universității

Sibiu în 20 Decembre 1882.

(Va urma.)

Dr. Păcurar m. p.
deputatul cetății Sebeș.

Convocare.

P. T. DD. membri ai comitetului central al reuniunii învățătorilor gr. or. români din districtul S. Sebeșului, se convoacă prin acesta la ședința, ce se va ținea Joi în 13 Decembre 1884 st. v. la 11 oare a. m. în localul scoalei române din S. Sebeș.

Obiectele sunt:

- a) Statorirea materialului, a temelor și cestiunilor, cari sunt a se pertracta în despărțăminte;
- b) Esecutarea unor concluse ale adunării gen. a reuniunii din a. c.;
- c) Curenții.

S. Sebeș în 29 Novembre 1884 v.

Z. Murășan,
v-pres.

Loterie.

Sâmbătă în 13 Decembre 1884.

Viena:	28	18	2	38	77
Timișoara:	18	28	69	26	77

Bursa de Viena și Pesta.

Din 13 Decembre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	124.—	123.75
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.8
Obligațiuni urbariale temeșiane de	100.50	100.50
Acțiuni de bancă de credit ung.	30) 25	309.75
Sorți de regularea Tisei	116.80	117.—
Sorți unguresci cu premii	117.75	117.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	81.95	81.90
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	100.25	100.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	100.50	100.50
Datorie de stat austriacă în argint	83.—	82.80
Galbin	5.78	5.76
Napoleon	9.76	9.75
London (pe poșta de trei luni)	123.35	123.40

sistoriale din 23 Octobere a. c. Nr. 4987 B. se publică de nou concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Emolumente sunt tot cele cuprinse în concursul prim.

Alba-Iulia, 27 Novembre 1884.

In conțelegere cu comitetul parochial

Alesandru Tordășian,

protopresbiter.

Pentru prăvălia sa de manufacturi subscrisul caută un învățacel — cu 4 clase normale, se scie limba germană și deacă se poate, și cea maghiară
Adresa: [948] 2—2
George Baciu,
comerciant de manufacturi în Oreștie.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[945] 2

CALENDARIU

pe anul comun dela Christos
1885.

Anul al treideci și patrulea.

Prețul unui exemplar legat **30 cr.**, pentru vândători nelegat **23 cr.** v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Tacsă de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Măsurile nouă și vechi.

Șematismul

bisericeii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania cuprindend și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parohii și învățătorii cu comunele bisericesci din archidieceșă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarchii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Odată și ađi, (contrastate). — Baba, (poveste). — Notițe pentru proo fi. — Poesii. — Cuvinte bătrânești, — de G. Sima a lui Ion.

Conspectul săptămânilor. — Însemnarea târgurilor.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.

Infalibil.

Retrimitem banii primiți tuturor celor, cari nu va avé efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpățina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încărunțire. După întrebuițare mai deasă garantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn „Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcânia F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Hzerberth, farmacist. Uș: Nicolau Scéky, farmacist. Feldioara: Wilhelm Schneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Keresztur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alife orientale se șă din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vârsat. — Prețul 85 cr. [713] 36

„Bonquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmau pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuița și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.